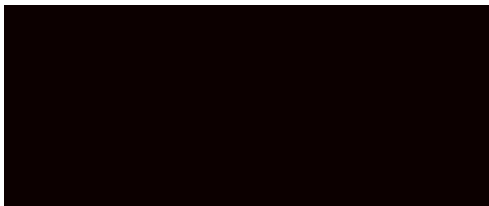

Σε μια ευνομούμενη πολιτεία, αυτό το θέμα με την Χ.Α. θα έπρεπε να είχε τελειώ σει δυο τρεις μήνες μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Από αυτή την άποψη η λαϊκή χαρά για την, κατ' αρχάς, καταδίκη της Χ.Α., ερμηνεύεται ως πλήγμα στην αξιοπιστία της κοινωνίας και στη δομή του πολιτεύματος. Διότι πως αλλιώς να χαρακτηριστεί η επί επτά χρόνια αδυναμία της πολιτείας, της δικαιοσύνης, του κράτους, να αποδοθούν ευθύνες;

Βεβαίως το πρόβλημα είχε ξεκινήσει από τη στιγμή που σχεδόν τέσσερις εκατοντάδες χιλιάδων Ελλήνων πολιτών έδιναν τη ψήφο τους σε ένα τάχα πολιτικό, δήθεν κόμμα, σε τέσσερις συνεχείς εκλογικές αναμετρήσεις από τον Μάιο του 2012 έως τον Σεπτέμβριο του 2015. Ας πούμε, λοιπόν, ότι είναι στατιστικά πιθανό να βρεθούν χίλια (1.000) άτομα στα δέκα εκατομμύρια που μπορούν να θαυμάζουν τα κρεματόρια, το ολοκαύτωμα, τις σφαγές στα Καλάβρυτα, στο Δίσομο, τις αντίστοιχες πράξεις στις Βαλτικές χώρες, τα στρατόπεδα θανάτου και τελειωμό δεν έχει αυτό το αίσχιστο σημείο που κατέβηκε το ανθρώπινο στοιχείο.

Χίλια άτομα στα δέκα εκατομμύρια. Έως εκεί είναι ένα ατύχημα αποδεκτό, είναι τρόπον τινά, η αστοχία της ανθρώπινης φύσης. Αλλά τετρακόσιες χιλιάδες δεν είναι, παρά ντροπή. Ειδικά για αυτόν τον τόπο που βίωσε για τρεισήμισι χρόνια όλη τη βία και την απανθρωπιά του ναζισμού. Είτε από άγνοια, είτε από ηλιθιότητα, είτε «από αντίδραση στο πολιτικό κατεστημένο», είτε από οποιοδήποτε άλλο λόγο, το μονάκριβο δικαίωμα ψήφου γεννούσε επί τέσσερα χρόνια ένα κτήνος, που μοιραία η Ελληνική Βουλή έπρεπε να το θηλάσει και οι υπόλοιποι ψηφοφόροι να το ανεχθούν.

Ο φετινός Οκτώβρης δείχνει να φέρνει το τέλος αυτής της δύσμορφης περιπέτειας. Έστω και καθυστερημένα. Το ζητούμενο από δω και στο εξής, δεν είναι μόνο «η παραδειγματική τιμωρία» όσων εμπλέκονται σε αυτή τη ποινική υπόθεση. Το διακύβευμα είναι σοβαρότερο. Να καταλάβουν οι 165.620 Έλληνες πολίτες που ψήφισαν Χ.Α. τον Ιούλιο του 2019, ότι έδωσαν τη ψήφο τους σε μια εγκληματική οργάνωση. Να συνειδητοποιήσουν ότι το εκλογικό

δικαίωμα δεν είναι ούτε αστείο, ούτε φωνή διαμαρτυρίας. Αν νιώσουν ελάχιστα συνυπεύθυνοι, τα πράγματα θα πάνε καλύτερα.

Έχουν, όμως, και αυτοί οι 165.620 τελευταίοι, εύχομαι, ψηφοφόροι ένα ελαφρυντικό. Την συχνά ανάλαφρη, έτσι κάπως τουριστική αντιμετώπιση του φαινομένου από σημαντική μερίδα του αποκαλούμενου συστημικού Τύπου. Απόψεις του τύπου «...*μια σοβαρή Χ.Α.*» ήταν πελώριες παγίδες που έστρεψαν αδύναμες ψυχές στις αγκαλιές του κτήνους. Για να τεθεί έτσι πολύ διακριτικά και για μην ξεχνάμε τα γεγονότα, δηλαδή.

Καλή μας ανάρρωση.